

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1839/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Ивана Комадинић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лазар Савковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о поверавању мал. детета, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 433/19 од 09.09.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 433/19 од 09.09.2019. године, у правноснажном делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П2 76/2018 од 26.03.2019. године, ставом првим изреке, измењена је правноснажна пресуда првостепеног суда П2 23/2015 од 07.09.2015. године, у делу одлуке о самосталном вршењу родитељског права, доприносу за издржавање и одржавању личних односа родитеља који не врши родитељско право са мал. ВВ, тако да је мал. дете поверено на самостално вршење родитељског права мајци АА и утврђено да је пребивалиште мал.детета на адреси законске заступнице. Обавезан је тужени да на име свог доприноса издржавању мал. детета месечно плаћа износ од 5.000,00 динара, на начин како је изреком наведено. Уређено је одржавање личног контакта између мал. детета и туженог, као оца, на начин одређен у изреци. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 433/19 од 09.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу којим је измењена пресуда Основног суда у Ивањици П2 23/15 од 07.09.2015. године, у погледу поверавања мал. детета и одржавања личних односа. Укинута је првостепена пресуда у погледу одлуке о доприносу издржавању мал. детета и у делу одлуке о трошковима поступка.

Против другостепене пресуде у правноснажном делу, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизија не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Ивањици П2 23/2015 од 07.09.2015. године, разведен је брак странака, а мал.деца странака и то син ГГ (који је током 2017. године постао пунолетан) и мал. ВВ (која је у време доношења првостепене пресуде напунила 15 година јер је рођена ...2003. године) поверени су на самостално вршење родитељског права туженом, као оцу, а тужила обавезана да на име свог доприноса у издржавању мал. деце плаћа износ од по 5.000,00 динара, а уређен је и начин одржавања личног односа мал. деце са тужиљом. Тужила сада живи у ... са старијом кћерком странака ДД и супругом из другог брака у изнајмљеном стану површине 58м2. Мал. кћерка странака ВВ, ученица је првог разреда средње ... школе у ..., емоционално је блиска са мајком и има поверење у њу, оцу се не поверава и у односу на оца не исказује емотивну везаност и од њега скрива да би желела да живи са мајком. Мишљење Центра за социјални рад у ... је да је у најбољем интересу мал. ВВ да буде поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а да је мал. ВВ способна да самостално изрази своје мишљење са којим родитељем жели да живи.

Правилно је побијаном одлуком примењено материјално право из члана 67. и 77., а у вези члана 6. и 266. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр. 18/05), када је одлучено да се тужиљи, као мајци, повери самостално вршење родитељског права над мал. ВВ, заједничким дететом парничних странака, уз правилну примену и одредбе члана 272. став 2. истог закона, приликом уређивања начина одржавања личних односа мал.детета са туженим, као оцем, односно са родитељем са којим дете не живи.

Наиме, Врховни касациони суд налази да су приликом доношења одлуке о поверавању заједничког мал. детета странака и начину одржавања личног односа са родитељем са којим дете не живи, нижестепени судови правилно проценили најбољи интерес мал. детета, оценом налаза и мишљења Центра за социјални рад у ... од 18.10.2018. године и 14.03.2019. године, водећи рачуна о мишљењу мал. детета, када су одлучили да се, с обзиром на календарски узраст, емоционалну повезаност са мајком са којом је у свакодневном контакту и након њеног напуштања породичног домаћинства и изражену жељу мал. детета да буде поверена мајци. Наиме, након раније правноснажне пресуде од 07.09.2015. године, све животне околности у одрастању мал. детета указују да је у најбољем интересу за њен садашњи и будући психофизички развој, да буде поверена

на негу, чување и васпитање мајци, која показује жељу да јој дете буде поверено и према којој је дете испољило емотивну присност и везаност.

Ревизијским наводима се неосновано оспорава примена материјалног права у погледу оцене најбољег интереса мал. детета за вршење родитељског права. Из утврђених чињеница произлази да су нижестепени судови засновали одлуку на доказима, између осталих и на налазу и мишљењу стручног тима органа старатељства и закључили да промена постојећег модела родитељског старања, по жељи мал.детета, не би био фактор ризика, како се ревизијом наводи, већ фактор бољег функционисања детета у даљем развоју.

Врховни касациони суд је имао у виду и остале ревизијске наводе и налази да исти не утичу на правилност закључка о најбољем интересу мал.детета, а исти су већ били предмет оцене нижестепених судови. У процени најбољег интереса мал.детета судови по службеној дужности сами или преко органа старатељства прибављају релевантне доказе у смислу члана 270. Породичног закона, а у конкретном случају и у вези са чланом 60. став 4. истог закона. Из изложеног произлази да измештање заједничког мал. детета странака из животне и вршњачке средине и поверавање мајци, за сада, не би се негативно одразило на њено понашање и развој.

Побијаном одлуком правилно је одлучено о начину одржавања личних односа оца и мал.детета, у смислу члана 61.став 1., у вези са чланом 272.став 2. Породичног закона. Наиме, лични однос мал.детета и оца се остварује у довољној мери у којој ће детету бити омогућена емотивна веза са оцем, на начин који је у складу са одредбом члана 61. Породичног закона.

Наводе ревизије којима се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није испитивао будући да се утврђено чињенично стање, у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ревизијом не може побијати.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**